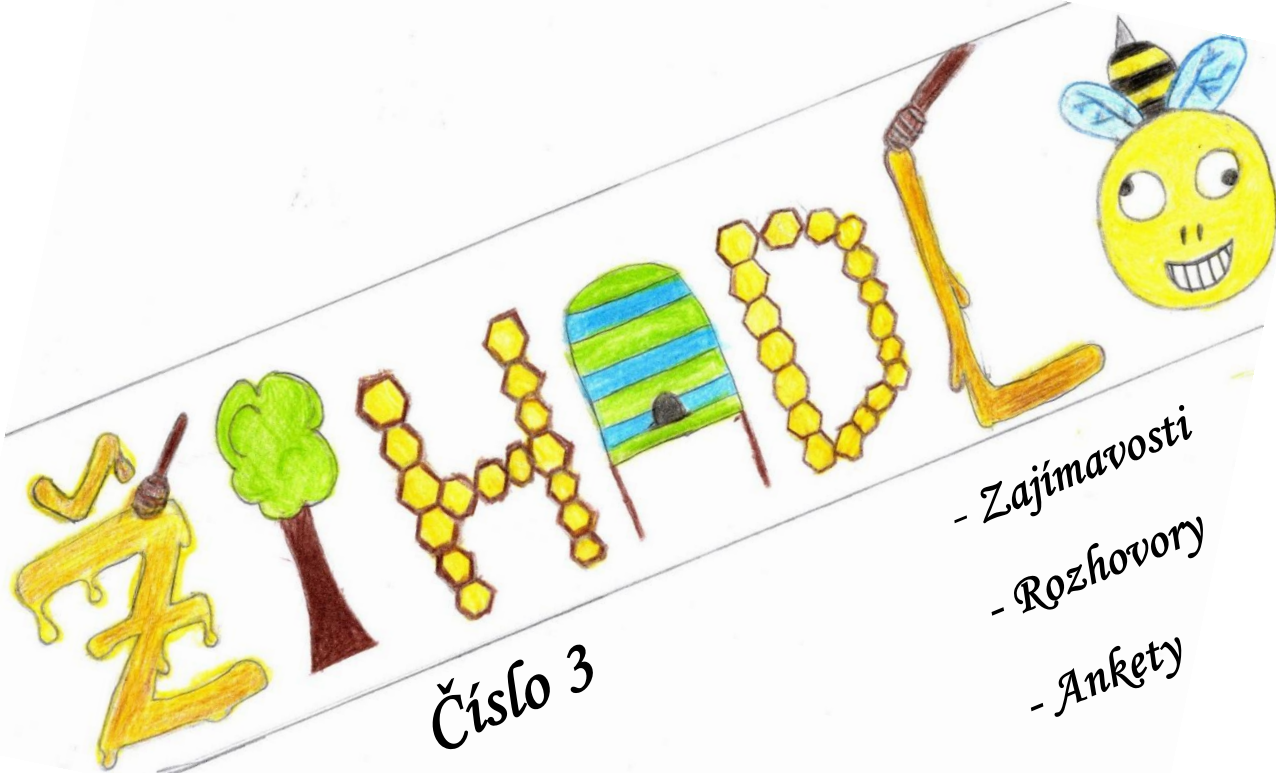

Časopis žáků a učitelů ZŠ a MŠ Kamenice, okr. Jihlava

Milí čtenáři,

je tomu zhruba pět měsíců, co jste si naposledy mohli přečíst naše články. Bohužel nás zastihla karanténa, která ochromila naši republiku a vůbec celý svět. I práce našich redaktorů tak byla přerušena. Ted' se ale vrátíme s mnoha články a naší obvyklou zábavou!

A na co se můžete těšit? Třeba na rozhovory s některými učiteli, články o masopustu, Velikonocích a vším, co je doprovází, rovněž jsme nezapomněli na účast našich devátáků v soutěži Bludiště a také na pojednání o koronaviru a s ním souvisejícími preventivními opatřeními.

Věříme, že si každý z vás přijde na své. Zároveň také věříme, že v příštím školním roce náš školní časopis poběží jako na drátkách. Příjemné počtení. ☺

Vaše redakční rada

Obsah

Úvodník

Přehled preventivních programů

Bludiště

Lyžařský výcvik 7. třídy

Masopust

Velikonoce

Koronavirus

Zábava

Kulturně sportovní přehled za 3. a 4. čtvrtletí

29. 2. – karneval – pro širokou veřejnost

9. – 15. 3. – jarní prázdniny – celá škola

17. 3. – uzavření školy

13. 5. – 4. 6. – příprava žáků 9. třídy na přijímací zkoušky

25. 5. – otevření 1. stupně

8. 6. – přijímací zkoušky na střední školy

Vrakbar		
Termín	Třída	Téma programu
26. 2.	6. B	<i>Naše třída</i>
27. 2.	6. A	<i>Naše třída</i>
18. 3.	4. třída	<i>Prevence šikany</i>
	7. třída	<i>On line</i>
19. 3.	8. třída	<i>Životní hodnoty</i>
25. 3.	5. A	<i>Prevence závislosti</i>

Z důvodu karantény byly některé preventivní programy zrušeny.

Bludiště

Konečně nastal 28. leden. Ačkoli jsme měli odjíždět od školy v devět hodin spolu s našimi fanoušky z 8. a 7. třídy, museli jsme vstávat stejně jako každý jiný všední den, tedy už na 7:30. Samozřejmě jsme se neučili, ale místo toho jsme se psychicky připravovali na natáčení.

Konečně pro nás pár minut po deváté hodině přijel autobus a my jako nejstarší ročník jsme obsadili tradičně zadní část autobusu.

Po tříhodinové cestě jsme konečně vystoupili před halou České televize. Hned nás přivítali a odvedli do šatny, kde jsme se přezuli. Po chvíli si nás soutěžící odvedla jedna paní do šatny a maskérny. V maskérně nám sdělila pravidla a něco málo, co nás ten den čekalo. Přijeli jsme celkem pozdě, takže nebyl čas na nějaké otálení a hned se spěchalo do studia. Jelikož se kluci ještě převlékali a Kačka byla v maskérně, tak jsme pomalu a trochu v nejistotě kráčeli do velké místnosti, kde mělo probíhat natáčení.

První, koho jsem potkala, byl Roman Pastorek, moderátor této show, a jakmile mě spatřil, řekl: „Ahoj“, dost mě to v tu chvíli překvapilo, nebyla jsem zvyklá přijít do neznámého prostředí a hned se takto zdravít, ale mé reflexy to nějak zvládly a odpověděla jsem mu prostě „čau“. Postupovala jsem dále do studia, až jsem narazila na režiséra. Nečekala jsem, že se mnou začne okamžitě mluvit. Ptal se mě na to, odkud jsme přijeli, jak jsme se vyspali a další podobné otázky. Upřímně byla jsem už v tu chvíli nervózní, takže si moc nepamatuji, na co všechno se mě ptal.

První se natáčelo laserové bludiště. Já s Martinem jsme stáli za plachtou, abychom nebyli vidět v kameře. Ani jeden z nás se na to nemohl dívat, jak jsme byli nervózní. Kačku šikovně naváděl Jirka a vybojovali nám osm bludišťáků. Hned, jak se natočilo i prolézání světelných paprsků našich protihráčů, spěchal se natáčet nástup. Než jsme si šli stoupnout na značky, řekl nám režisér, na co se nás bude Roman ptát. Nejvíce mě zaujalo to, že si snažili zapamatovat naše jména a ještě víc mě překvapilo, že nás po chvilce oslovovali našimi jmény. Jakmile jsme na několikátý pokus natočili nástup, připravili Martina, aby bojoval o právo vybrat si téma otázek, na které jsme poté měli odpovídat. Témata jsme dostali vytištěná na papíru, abychom jakmile se rozhodne, kdo bude vybírat téma, mohli odpovědět. Myslím, že mi na chvíli z toho fandění přeskočil hlas, ale stálo to za to. Martin nám vyhrál právo volby. Měli jsme štěstí a výběr témat se nám podařil. Pak následovala lanová dráha. Při přípravě dráhy nám paní znovu zopakovala pravidla a vysvětlila, co a jak máme dělat. Mezitímco mě a Kačku Lenka, paní mající na starosti tyto aktivity, připnula na lano, kluci si zkusili vylézt na žebřík. Ve chvíli, kdy se spustila časomíra, jsem cítila adrenalin v krvi. Sotva co Martin spustil maják,

jsem vystartovala, jak nejrychleji jsem mohla, a jelikož jsme s Kačkou byly na jednom laně, tak jedna šla vždy dolů a druhá nahoru.. Tato strategie se nám vyplatila a získaly jsme spoustu bludišťáků. Než nás ale vysvobodili z postrojů a záchranných lan, natáčel se potlesk fanoušků.

O přestávce se šli fanoušci najíst do šatny a my točili flešky, takové shrnutí našich názorů a pocitů ze splněných disciplín. Chvilíčku po dotočení flešek, jsme natáčeli předvádějící video v šatně. Krátký odpočinek od natáčení a hned se znovu spěchalo na plac. Už před námi bylo natáčení vědomostí, tajenky a naši třídní paní učitelku čekalo světelné bludiště. Nechce se mi vám prozrazovat, zda to paní učitelka Semrádová zvládla nebo ne, to je překvapení. V odpovídání na otázky jsme se celkem doplňovali. Nevadilo, že jsme to na poprvé neuhodli, hlavní bylo to zkusit a vyřadit tuto možnost.

Nakonec nás čekala záludná tajenka. Neprozradím vám, jaká tajenka to byla, nebo zda jsme vyhráli či nikoliv. Pěkně se podívejte na **premiéru, která bude v pondělí 6. 4. odpoledne. Nemáte ten den čas? Nevadí, na stránkách ČKD: může video zhlédnout zpětně.**

Myslím, že to byl pro nás všechny obrovský a nezapomenutelný zážitek.

(Böhmová, M., 9. tř.)

Lyžařský výcvik 7. třídy

Dne 9. únor se 7. třída a někteří žáci z 8. a 9. třídy vydali na lyžařský výcvikový kurz do Čenkovic v Orlických horách.

Byli jsme ubytováni u hotelu ATLAS v chatě Větrník. Počasí nám celý týden přálo. Byli jsme rozděleni na tři skupinky. Jezdili jsme na sjezdovkách na Bukové hoře. Abychom se dostali na vrch kopce, používali jsme kotvy, nebo sedačkovou lanovku. Dále jsme měli možnost jezdit na Červené vodě, kde byla dokonce čtyřsedačková lanovka.

Myslím, že ti, kteří nebyli právě velkými lyžaři, se to tady naučili docela dobře. Pro nás ostatní už zkušenější lyžaře to bylo zpříjemnění současné zimy, kdy jsme si sněhu moc neužili.

Na horách jsme si užili spoustu zábavy, her a samozřejmě sportu. Celý týden proběhl bez větších komplikací a vše se určitě vydařilo. Už se těšíme na další roky strávené na horách.

(Myšková, M., 7. tř.)

Píseň našich lyžařů

„Naší chatou sníh prochází, střecha stoupá k nebesům se Sabinou ted' odlítá tahle chata Větrník.

Na snídani párky máme, těšíme se na carving. Poté jdeme na Bukovku, cvičíme tam oblouky.

A pak večer Láďa hraje ping – pong s panem řídícím, naše paní učitelky doplňují čtveřici.“

Ódy na pobyt na horách

Když jsem dělal oblouk, tak jsem se potlouk.

Když jsem hrál ping – pong, ozvalo se ding – dong.

Když jsme jedli párky, viděli jsme mraky.

Když jsme jeli carving, chtěli jsme na drink.

Když jsme jeli kolem bukovky, viděli jsme sjezdovky.

Když padal sníh, vykřikl jsem vííí!

V Kamenici byla vichřice Sabina a všechno tam pobila.
vypíná.

Když jsem vyjel na hory, zapomněl jsem pohory.

A když jsem byl blíže, neměl jsem i lyže.

Při koupi SKI PASU zlomil jsem se do pasu.

Chtěl jsem totiž za stovku pokořit tu Bukovku.

Spletl jsem se velice, SKI PAS mě stál tisíce.

A pak přišla Sabina, šel jsem radši do kina.

Všude padal sníh, jsem raději na saních.

Carving jsem vzal obloukem,

neb mám bundu s pavoukem.

Pozval jsem ji na párek a pak tlačil kočárek.

Nejsem žádný King Kong, radši hraju ping – pong.

V Kamenici sníh nebyl a z toho energetáku jsem se večer zblil.

Alkohol jsme nepropašovali, na snídani nám párky přichystali.

Ve společenské síni jsme se shledali, aby nás o bezpečnosti poučili.

Mates a Patrik den co den kecali u holek pod oknem.

Každý den Martin s Buřtem ping – pong hráli, nahoře jsme se blbostem smáli.

V úterý na svah jsme chtěli jít, jen vichřice Sabina nás postihla docela..

Když jedem na horu Bukovku, přál bych si mít s sebou vzduchovku.

Carvingem a obloukem jedeme dolů a už se těšíme domů!

Přijeli jsem na Bukovku,

všude sníh a námraza.

Bylo hezky, padaly vločky

jak ping – pongový míčky.

Když byla vánice,

foukal vítr velice.

Vichřice Sabina světla v chatě

K snídani jsem měli párky

a k Vánocům jsme dostali dárky.

Jezdili jsme na louky

dělat carvingový oblouky.

Ó hory zaslíbené

sníh a vločky stříbrné.

Oblouk na nich je radost udělati

carving na nich trénovati.

Ovšem vichřice Sabina

nechce naši Bukovku nechati.

My však radši párek s Láďou dáme

nebo ping – pong zahrajeme

a v klidu hory užíváme.

Masopust Kamenice 2020

V sobotu 22. 2. 2020 se v Kamenici konal již tradiční Masopustní průvod. Každoročně se masopustu účastní spousta lidí převlečených za tematické masky. Letošním tématem bylo „Škola hrou“, což bylo skvělé téma kvůli vymyšlení kostýmu.

V průvodu jsme mohli vidět třeba pastelky, školníky, tělocvikáře apod. Avšak mezi nejzajímavější patřil, po domácky vyrobený, velký školní autobus, který řídili řidič Karel a Karel a vezli několik žáků. Jako další velmi zajímavou atrakcí byl traktor udělaný jako pojízdná jídelna, kterou obsluhovalo několik mužů převlečených za kuchařky a nabízeli svařák či párky. Jakousi klasikou je velký vůz, na který jsou zvaní dospělí diváci.

Celý průvod začínal u hasičárny a končil u místního květinářství, kde se všechny masky společně vyfotily. Celou cestu masky obdivovali a fotili spokojení diváci.

Každá maska také měla vlastní pokladničku, do které sbírala drobné mince od přihlížejících. Peníze pak využívá místní hasičský sbor. Spoustu masek se pak rozešlo a obcházelo jednotlivé domy, kde dostávali drobné občerstvení či něco k pití. Celý den byl zakončen merendou.

(Fejtová, V., 6. B)

Masopust v Koutech

Účastníci již tradičního masopustního průvodu se sešli v sobotu 22. února odpoledne. Počasí nám přálo, masopustního reje se za doprovodu hudby zúčastnilo kolem třiceti dobrovolníků. Fantazie zde nebrala meze, bylo zde k vidění spoustu novinek (např. Martina Sáblíková – paní, která ji ztvárnila, jezdila na kolečkových bruslích), dále Rumcajs, černokněžník, doktoři, panda atd.

Průvod prošel celou obcí, obyvatelé měli připraveno před svými domy drobné pohoštění, které pomohlo vytvořit dobrou náladu.

Tato akce byla vítaným zpestřením sobotního odpoledne.

(Jirovská, A., 8. tř.)

Jak devátáci tvořili haiku

Co je haiku?

Haiku je krátká báseň složená ze tří veršů a 17 slabik. Autoři haiku se snažili zachytit mimořádně působivý citový prožitek, okamžik, kdy člověk náhle dosahuje harmonie a štěstí.

Zde si můžete přečíst některé ukázky z tvorby žáků 9. třídy.

Vichřice

Vichřice v létě
také chodí
neočekávaně.
(Gregorová, T.)

Cikáni

Jako v noci
na obloze
se rozzáří.
(Mašek, M.)

Podzim

Kam zmizel tvůj cit?
Snad ne, jak
v zahradě spadlý list.
(Böhmová, M.)

V noci

Ani luční kvítí,
neváží si, že pro ně
měsíc nesvítí.
(Čápová, K.)

Ptáme se našich učitelů ...

Rozhovor s panem učitelem Jelenem

Jak dlouho učíte na této škole?

Už je to 40 let.

Byl jste také žákem této školy?

Ne, nebyl jsem.

Jaký největší problém jste řešil se žáky?

No, to budou úrazy v tělesné výchově.

Který úraz byl nejhorší?

Jeden žák z Koutů si skalpoval hlavu o hrazdu.

Jak jste se dostal k práci učitele?

Skrze Pedagogickou fakultu na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích.

Jaký fotbalový tým máte rád?

SK Slavia Praha.

Které zájmy jsou vašimi nejoblíbenějšími?

Sport, turistika a historie.

Plánujete zde na škole učit i nadále?

Už jen krátce.

Se kterým z učitelů se nejvíce bavíte?

Bez rozdílu se všemi.

Rozhovor provedli T. a M. Mašek, P. Popelář a Š. Mihulka.

Rozhovor s paní učitelkou Dočekalovou

Jak dlouho učíte?

Učím 25 let, tedy od roku 1995.

Co děláte ráda ve svém volném čase?

Ráda jezdím na kole, čtu knížky a chodím na procházky. V zimě, když je možnost, tak lyžuji.

Bohužel volného času ale moc nemám.

Který den v týdnu nemáte ráda?

Pondělí a pátek, a to kvůli hodinám, které vyučuji.

Vaří se, podle vás, dobře v naší školní jídelně?

Vaří výborně, obzvlášť v poslední době se připravují velmi chutné obědy.

Který předmět, z těch, které učíte, vás baví nejvíce?

Český jazyk. Hodně záleží na klimatu třídy, kde učím tento předmět.

Jaký největší žákovský přestupek jste musela řešit?

Když devátáci nahrávali a poté prezentovali a zesměšňovali mou kolegyni. A několikátýdenní záškoláctví.

Rozhovor provedli V. Pejchal a D. Kolářová.

Rozhovor s paní učitelkou Nevosadovou

Jak dlouho učíte matematiku a přírodopis?

Obojí 27 let.

Jaké máte pocity, když vejdete do třídy a začnete učit?

Docela normální, protože nemám pocit, že by žáci nějak vyrušovali.

Jak jste se cítila při svém prvním vyučování?

Hrozně jsem se bála, protože když jsem si to zkoušela na praxích, tak jsem myslela, že tam nezvládnou povídat 45 minut.

Kdy jste se rozhodla, že byste chtěla začít učit, a proč právě tyto předměty?

Už na základní škole jsem chtěla být učitelkou. A tyto předměty jsem si vybrala proto, že jsem na ně měla moc příjemnou paní učitelku a i později se mi líbily a bavily mě.

Byla jste někdy na pochybách při této profesi?

Několikrát, hlavně když žáci už poněkolkáté nepochopí, co jim vysvětluji.

Jak se cítíte, když většina třídy dostane čtyřku nebo pětku?

Špatně, mám pak pocit, že jsem jim to nějak špatně vysvětlila, ale taky si říkám, že není chyba jen ve mně.

Rozhovor provedly A. Čápková, M. Böhmová a A. Jelínková.

Všem učitelům děkujeme za vstřícnost, ochotu a čas, který věnovali k provedení rozhovoru.

Další tři rozhovory si budete moci přečíst v dalším čísle časopisu.

Velikonoce

V České republice chodí na Velikonoční pondělí muži a chlapci na obchůzku s pomlázkami. Vyšlehají dívky, aby omládly a zkrásněly. Po odříkání koledy jsou odměněni malovaným vajíčkem, čokoládovým zajíčkem, pentlí nebo třeba také perníčky, koláči, či dokonce něčím ostřejším.

Které tradice se u nás dodržují o Velikonocích?

Příprava na Velikonoce začíná několik dní předem a je v různých krajích odlišná. Ve vesnicích ještě mnohdy potkáte děti, které o Velikonocích obcházející ves a svým **rachtáním nahrazují vyzvánění kostelních zvonů**. Zvony totiž podle tradice na **Velikonoce odlétají do Říma**. K tradičnímu veselí neodmyslitelně patří **pletení pomlázek**. Muži a chlapci za pomoci vrbového proutí pletou pomlázky, kterými o **Velikonočním pondělí** šlehají ženy. To proto, aby prý byly po celý rok zdravé. Ženy pak jako poděkování dávají za velikonoční koledu **malované kraslice**.

Velikonoční pokrmy

Zdobení **velikonočních vajíček** má dlouholetou tradici a každá z žen preferuje určitou techniku. Některé vajíčka zdobí pomocí vosku, jiné je barví v přírodních nebo umělých barvách, nebo je polepují samolepkami. Dalším z velikonočních **symbolů je beránek**, který vždy patřil mezi obřadní pokrmy. Proto je součástí velikonoční tabule pečivo ve tvaru beránka. Mezi **tradiční pokrmy** patří kromě beránka **velikonoční mazance** nebo **jarní nádivka**.

Symbolem tohoto období je i zajíček, který s sebou přináší příchod jara. Velikonoce můžeme zařadit i mezi oblíbené komerční svátky obchodních řetězců. Při nákupu se na vás ze všech koutů valí čokoládoví zajíčci a kraslice nebo dekorace s **velikonočními motivy**.

(T. Nováková, 6. B)

Jak plete pomlázku bratr David.

Na začátek si připravíme 8 stejných a 1 tlustší proutek z vrby, provázek a nůžky. Důležité je, aby proutky byly čerstvé a mladé, protože kdyby byly uschlé, tak by se polámaly.

Těch 8 proutků si uvážeme na vršku, kde jsou proutky nejtenčí, jelikož se pomlázka plete zeshora dolů. Proutky si poté rozdělíme do rukou a v každé ruce držíme 4 proutky. Vezmeme si z levé ruky proutek (ten krajní vlevo) provlečeme ho do pravých proutků doprostřed, spodem provlečeme zpátky do levé ruky na kraj, ale ten k pravé straně. To samé uděláme na druhé straně, akorát zrcadlově. Takto pokračujeme, dokud nejsme cca 15 cm od spodu. Vezmeme si proutek, který jsme si nachystali a nožem ho rozkrojíme v průměru. Namotáme ho na ten vynechaný kousek a konec zaklíníme mezi proutky a tím máme udělanou rukojeť. Nyní si uvážeme aspoň jednu mašličku a můžeme jít koledovat.

(J. Jonáš, 6.B)

Jak se slaví Velikonoce v ostatních zemích?

Páske - Dánsko

Velikonoce v Dánsku jsou víc než křesťanským svátkem, svátkem jara a časem dovolené. Tyto svátky oficiálně trvají od Zeleného čtvrtka do Velikonočního pondělí. Děti mají celý týden volno. Dánové si obvykle berou od pondělí do středy před svátky dovolenou, takže mají deset dnů volno. Což je celkem dost oproti nám. Co říkáte?

Symboly Velikonoc jsou kromě žluté barvy narcisů a zelené barvy prvních listů také vajíčka různých barev a velikostí, žlutá kuřátka, slepičky a velikonoční zajíčci. Dánové si stejně jako my zdobí domovy a vychutnávají si tradiční velikonoční pivo.

Hezkou tradicí v Dánsku je posílání velikonočních přáníček, které odesílatel sám vystřihne z papíru a napíše krátké přání. Na závěr napíše větu: „*Moje jméno je napsáno tečkami, pozor, ať té nepopíchá.*“ Místo podpisu udělají tečky podle počtu písmen v jejich jméně. Příjemce musí uhodnout, kdo přání poslal. Jestli to uhodne, dostane za odměnu čokoládové vajíčko. Jestli ne, musí dát vajíčko odesílateli. K přání můžou přiložit sněženku, první květ jara.

Vyvrcholením Velikonoc v Dánsku je oběd na Velikonoční neděli – u stolu se sejde celá rodina a přátelé. Na stole jsou marinovaní sledi, uzený losos, vařené vejce, uzeniny, sýry a nechybí ani typický černý chléb. Tradičně se podává i jehněčí.

Pascua-Španělsko

Ve Španělsku jsou Velikonoce především o setkávání se s rodinou a trávení času na pláži nebo v přírodě. Španělé mají volný čtvrtek, pátek i pondělí.

Velikonoce začínají Květnou nedělí a končí Velikonoční nedělí, proto častěji než o Velikonocích, uslyšíme o svatém týdnu - *Semana Santa*. Nejdůležitějším dnem pro Španěly je Velký pátek. Na V tento den se ráno z kostelů vynášejí sochy *Virgen de la Macarena* a *Virgen de la Esperanza* - naděje.

V severním Španělsku prožívají svatý týden docela tragicky a pořádají procesí, při kterých lidé oblečení v kápích, nosí nosítka se sochami. Na jihu mají tato procesí spíše veselejší průběh a v mnoha městech se konají karnevaly, které začnou volbou královny a vrcholí na masopustní úterý. Na Popelčíní středu se pořádá velký „pohřební“ průvod sardinky, která představuje zimu.

Ve většině obchodů se prodávají vajíčka uvařená natvrdo a na trzích krátké pomlázky upletené z bambusu. Tyhle pomlázky slouží jen k výzdobě domů. Pomlázky, jaké známe my, Španělové neznají.

Ve Španělsku se na Velikonoce připravuje masová pečeně – Roscon de Pascua, pečou se velikonoční věnce nebo bochánky ze sladkého těsta, do kterých se vtlačují barevná natvrdo uvařená vejce. Každý věnec nebo bochánek má v sobě malého plastového panáčka a ten, kdo ho najde, bude mít podle tradice štěstí. Děti dostávají čokoládová vejce a zajíčky.

Pascha-Rusko

V Rusku slaví Velikonoce o týden později než u nás nebo v jiných koutech Evropy, protože je vypočítávají podle starého juliánského kalendáře.

Každý den v předvelikonočním týdnu má v Rusku ustálený program. Pondělí je čas návštěv, úterý je čas tanců a her, ve středu se hoduje, ve čtvrtek se popíjí a v pátek se odpočívá. V sobotu se koná velikonoční průvod a v neděli se lidé znova sejdou, aby zpytovali svědomí a omluvili se za vše, co si provedli.

Typickým jídlem v tomhle období jsou lívance. Bylo pravidlem první várku rozdat chudým. V některých koutech Ruska se dodnes zachoval zvyk, při kterém osmiletí chlapi napíchnou lívanec na klacek a běhají s ním po zahradě - tím zahánějí zimu. Zima je v Rusku odháněna hromadně. Lidé se sejdou, rozloučí se se zimou písněmi a na závěr ji spálí. Po tomto rituálu přivítají jaro neboli Vesnu. (Od vítání jsou osvobozeni jen ti, kteří nemohou chodit – tedy miminka a staří lidé.)

V den Velikonoc se podávají jen studená jídla. Lidé často chodí do kostela, odkud si přináší pohárek svcené vody. Většinou také do kostela přinášejí velikonoční pokrmy k posvěcení - chléb, sůl, velikonoční kraslice zvané margučaj, nebo vejce, které po posvěcení, jedí vařená k obědu.

Vejce se v Rusku barví především rudou barvou, která má připomínat Kristovu krev, často se také vejce rozbíjejí hřebíky na památku Kristova ukřižování. Na Velikonoční pondělí je slavnostní oběd, u kterého se sejde široké příbuzenstvo. Na stole většinou nechybí sladký beránek nebo ruský velikonoční bochánek.

Druhou speciální velikonoční pochoutkou je tvarohová pascha, která je údajně obvyklejší ve městech. Je vytvořena z tvarohu smíchaného s různými pochutinami a má tvar zvláštní pyramidy.

Často je ozdobená písmeny CH V (v azbuce XB), což je zkratka velikonočního pozdravu *Christos voskres!* (Kristus vstal z mrtvých!).

Podobně jako v Rusku se slaví Velikonoce např. i v Řecku, Rumunsku nebo na Ukrajině.

(L. Jelínková, 6. B)

Koronavirová karanténa

Od 17. března se uzavřela naše škola stejně jako všechny školy v naší zemi kvůli koronavirové pandemii. Většina z nás si asi řekla: „Hurá! Budeme mít delší prázdniny!“

Radost ale postupně vystřídalaly jiné pocity. Několik týdnů jsme totiž byli zavřeni v našich domovech, zpočátku jsme ani nikam nemohli jít. Najednou nám bylo znemožněno navštěvovat naše kamarády, příbuzné, zkrátka jsme se nemohli volně pohybovat po venku, obchodech a nevím po čem ještě. Běžnou součástí našich životů se stala rouška, někdy také rukavice, štíty a jiné pomůcky. Takže to už nevypadalo tak úžasně jako na počátku.

Ani z hlediska učení to už tak idylické nebylo. Učitelé nám začali posílat učivo přes internet, někdy také probíhala výuka online. Začali jsme vypracovávat úkoly v pracovních sešitech či různých pracovních listech. Byla to obrovská změna. V tuto chvíli si možná většina z nás začala uvědomovat, jak jsou učitelé pro nás důležití. Ne vždy se nám totiž podařilo porozumět učivu jen skrze zadání, zápisy či různé vysvětlivky, podcasty aj. V tu chvíli přišli na pomoc naši rodiče, ale bohužel ani ti si vždy nevěděli rady. Zkrátka ústní vysvětlení, názornost a kreativitu učitelů nelze nahradit stroji, alespoň ne v takové míře.

Jak šel čas, měsíc po měsíci, dokázali jsme se zadaptovat na danou situaci a naučili jsme se žít i během ní. Postupně se také snižoval počet nakažených lidí, uvolňovala se nařízení vlády, která jsme museli dodržovat, a tak se život pomaličku vrací do normálu. Děkujeme za to.

Doufáme, že se v budoucnu nevrátíme tam, kde jsme byli ještě před chvílí. V izolaci.

Přikládáme sem několik informací o koronaviru.

Co je koronavirus?

Koronavirus neboli vir s názvem covid – 19. Název je odvozen od charakteristického uspořádání povrchových struktur lipidového obalu virů ve tvaru sluneční korony. Může způsobit běžné obtíže, jako je nachlazení, kašel, dýchací obtíže, teploty. Ale také smrtící choroby, jako je dýchací onemocnění zvané těžký akutní respirační syndrom (SARS; Severe Acute Respiratory Syndrome) či infekci MERS (Middle East Respiratory Syndrome).

Jak se koronavirus přenáší?

Koronavirus se přenáší z člověka na člověka po úzkém kontaktu, který trvá delší dobu. Jedná se o tzv. kapénkovou infekci, která je přenášena vzduchem. Zasahuje nejčastěji sliznice horních a dolních dýchacích cest.

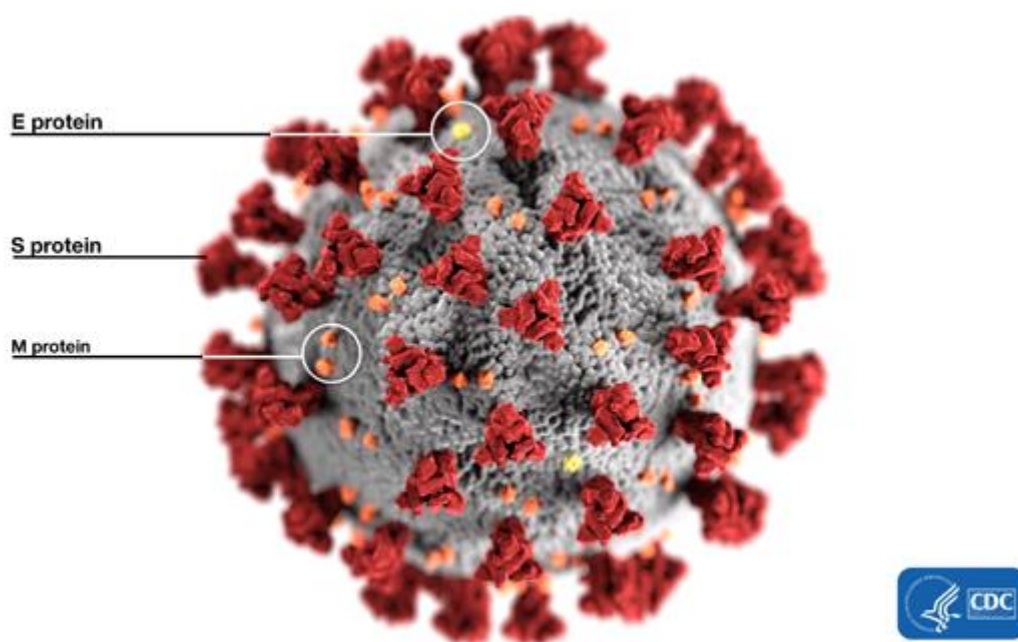
Jaké skupiny obyvatel jsou nejohroženější?

Mezi ohrožené skupiny patří zejména senioři, dětské skupiny, chronicky nemocní či osoby s oslabenou imunitou.

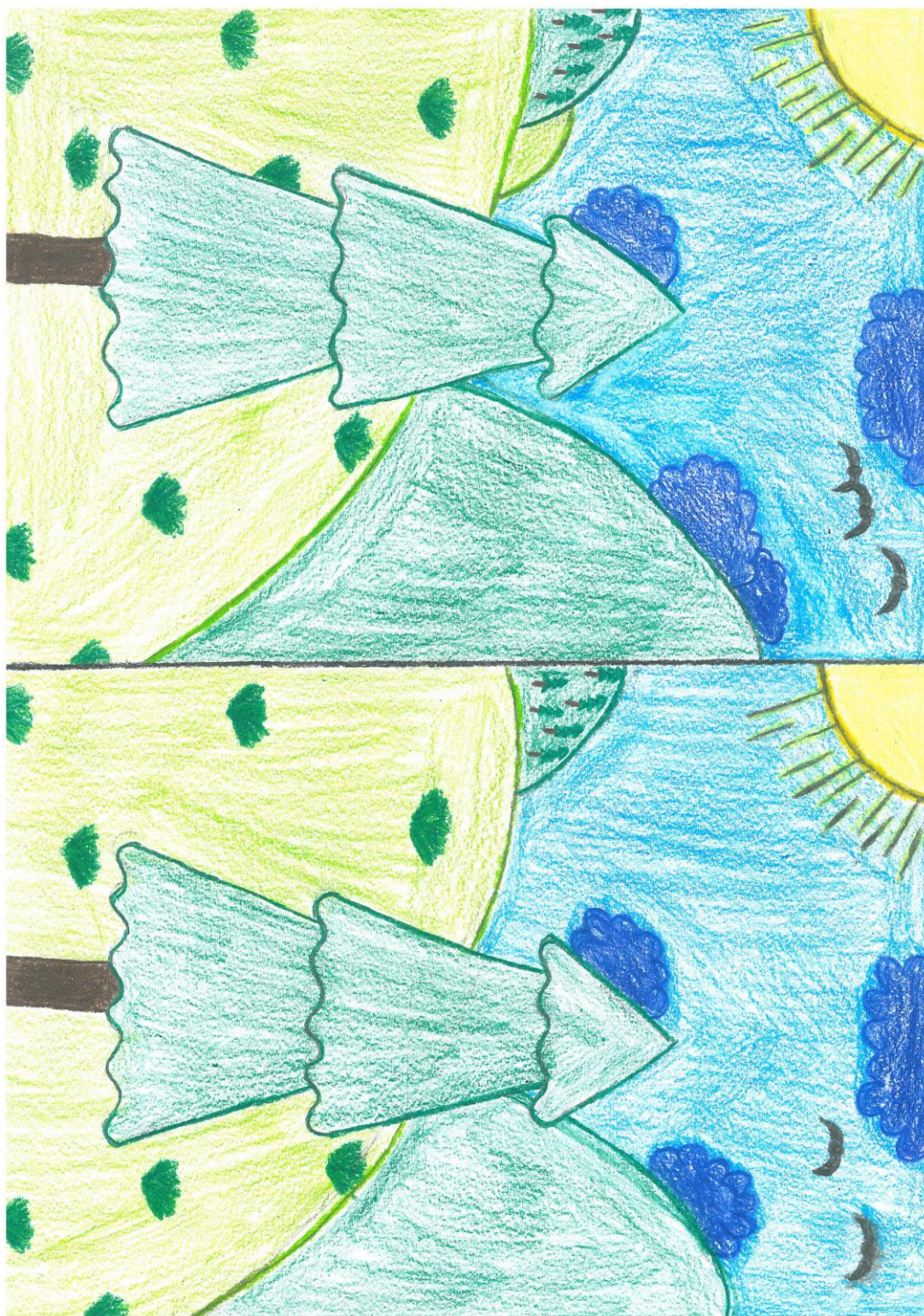
Jak se chránit?

Důležité je postupovat tak, jak při klasickém respiračním onemocnění, jako v aktuálním chřipkovém období:

- vyhýbat se těm, kdo jsou zjevně nemocní
- dodržovat základní hygienická pravidla
- používat například i dezinfekci, pokud jsme v kontaktu s lidmi, kteří akutními respiračními potížemi trpí
- nezdržovat se v místech s vyšším počtem lidí
- jedinci, kteří trpí respiračním onemocněním by měli dodržovat pravidla respirační hygieny – tj. při kýchání a kašlání řádně užívat, nejlépe jednorázové, kapesníky, při kašlání a kýchání si zakrývat ústa paží/rukávem, nikoliv rukou! (kapénky se pak mohou přenést dál)
- samozřejmě i zdravotníci sami by se měli chránit, jelikož jsou to právě oni, kteří přicházejí s pacienty nejvíce do styku

Najděte 5 rozdílů

SNĚŽENKA

(Markéta Mlýnská; 7. tř.)

Řešení – 5 rozdílů

Odkazy

Školní časopis Žihadlo

Vedoucí školního časopisu: Mgr. Miroslava Valová

Členové a tvůrci školního časopisu: 6. A – Anna Žabová a Vendula Čiháková, 6. B – Jan Jonáš, Veronika Fejtová, Jan Ferda, Lucie Jelínková, Tereza Nováková a Tereza Baborová, 7. tř. – Lucie Láterová a Markéta Myšková, 8. tř. Aneta Jirovská.

Vydavatel školního časopisu: Mgr. Michal Vrzáček

Adresa školy: ZŠ a MŠ Kamenice, 402, 588 23

Rok vydání: školní rok 2019/2020

Číslo školního časopisu: 3

Kresby obrázků a zábavného luštění:

Najdi 5 rozdílů Jan Ferda, 6. B

Omalovánka - sněženka: Markéta Myšková, 7. tř.

Fotografie:

Archiv školy

Masopust Kamenice: soukromý archiv pana Fejty

Masopust: Svajcr / CC BY-SA (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:200215_Mspst_Rztk_foto_Vit_Svajcr_3356.jpg

Kraslice: Jan Kameníček / Public domain.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Easter_eggs_-_straw_decoration.jpg

Velikonoční výzdoba: ermell / CC BY-SA (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>)

<https://commons.wikimedia.org/wiki/File:D%C3%BCrrbrunn-easter-fountain-P4164105.jpg>

Covid-19: Alissa Eckert and Dan Higgins / Public domain

<https://commons.wikimedia.org/wiki/File:2019-nCoV-virus-illustration.png>